

શ્રી. Reg No. 118

ગાઝલ સંગ્રહ

—: અથવા :—

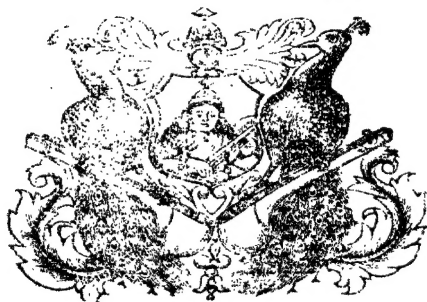
રાષ્ટ્ર કિર્તન.

કર્તા અને પ્રકાશક:—“મનાહર”

— તે —

શાં ચુનિલાલ મગનલાલ બુક્સેવર

૬૦ રાણીતળાવ—સુરત.

આવૃત્તિ ૧ લી

સંવત ૧૯૭૯

સુરત બરાનપુરી બાગળ ઉપર આવેલા

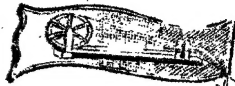
શ્રી ‘અતાવિલ’ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં,

ગોવિન્દજી ડાહ્યાભાઈ નાયકે

છાપ્યું.

કીંમત બે આના

વિદ્યાનાતરંગ

ત્રિરંગી રાષ્ટ્રધ્વજ !

ઉઘે આરમાનમાં ઉડતો,
ચિરસ્તો શાંતિનો એ તો,
પુરાણી સંસ્કૃતિ—કીર્તિ,
સકળ સંમાનની મૂર્તિ.
નહિ નામી શકે દુસ્મન,
ફરકતો એ સદા રહેશે,
સૂણીને સાદ ઉતરશે,
અમૂલા પ્રાણ પાયરશે,
સનન કરતી છૂટી ગોળી,
ઝીલી; જયનાદ ત્યાં ઉડશે;
વજ્રા જળધોધ શું અટકે ?
અદ્યો તે શું કદી પડશે ?

અનેરા બાવ કેં ભરતો:
ત્રિરંગી રાષ્ટ્રધ્વજ મારો.
હૃદયનાં પ્રેમ ને ભક્તિ:
ત્રિરંગી રાષ્ટ્રધ્વજ મારો.
બલે મુદ્દા પડે લાભો;
ત્રિરંગી રાષ્ટ્રધ્વજ મારો.
વીરોની કૌશલની ફાળે;
ત્રિરંગી રાષ્ટ્રધ્વજ મારો.
હુશી ફલની માની,
ત્રિરંગી રાષ્ટ્રધ્વજ મારો.
છૂટેલાં બાણ શું વળશે ?
ત્રિરંગી રાષ્ટ્રધ્વજ મારો.

(નવયુગમાંથી) લે—રા. શ્રી કલ્યાણજી ત્રિલોકભાઈ.

જે ઉદય પામતું પ્રભાત.

ઉઠને વિર તું તજ આગશ હવે. ઉદયભાનુ થયો ઉઘે શાને,
રાષ્ટ્રનો જયધ્વજ, ફરફરે નભ મહિં. જયનાદ, ભારતના જો સજાવે.
રેડીયો, મણગણે, શાળવસ્ત્રો વણે, મંત્ર મોહન ભણે જગત આપું,
જય ભારત ભણી, જગતને કુળમણી, પ્રકાશીત, જે ચતુર્હિદ આપું,
માત્ર સેવા મહિં, ઉઠ તત્પર થઈ, ધર્મ તારો ખરે શીર ધારી,
જમાડની જ્યોત એ, મોંઘી આત્મ તણી મંત્ર મોહન તણા સત્ય માની

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશ્ટ્ર વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૦૭૦૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ગાંધી સંપ્રદ

વિષય ૬-૧૨

સુલ સંપ્રદ

અથવા

— રાષ્ટ્ર કિર્તન.

વિધાપીઠ

અમદાવાદ

૧૦/૧૦/૧૯

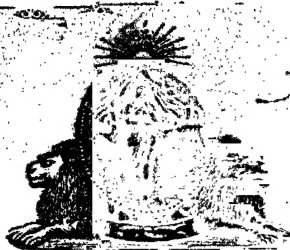
શરણુ યાચના.

રાગ ગઝલ.

કૃપાકર. વિશ્વના કર્તા. શરણુ તારું તું દે' દે' દે' !
 હમે છે ! નાવ ભવ દરિયે ! ખચાવી તે હવે તું લે...કૃપા.
 અપરાધ અતિશય મેં ! અતિ અપરાધ વાળો છું !
 છતાં યાચું શરણુ તારું ! શરણુ તારું તું દે' દે' દે'...કૃપા.
 મુઝાયો છું ! ફસાયો છું ! નથી અચરા તણો આરો !
 ક્ષમા કરી ! દિન ને દાતા ! શરણુ તારે તું લે' લે' લે'...કૃપા.
 હીણુ છુદ્ધી મતી મંદ હું ! બૂલ્યો છું નામ પણ તારું !
 દયા કરને ક્ષમા કરને ! શરણુ તારે તું લે' લે' લે'...કૃપા.
 અતિ અવગણ્ય હું બરીયો, અતિગુણુ તારું છે મૂળપર !
 કોટી અપરાધ ક્ષમા કરી તાત ! શરણુ તારું તું દે' દે' દે'...કૃપા.
 દયાનિધી ! દયાળુ તું ! કૃપાનિધી કૃપાળુ તું !
 દયા કરને ! કૃપા કરને, શરણુ તારું તું દે' દે' દે'—કૃપા.
 અરણુ શરણુ હવે તારે ! પડ્યો આવિજ હું તો છું !
 હમે છે ! નાવ ભવ દરિયે ! ખચાવી તે હવે તું લે...કૃપા.

જય શ્રી હિન્દ

જય સ્વદેશ

રાગ. ધ્રુપદ, ચૈતાલ.

૧૦૭૦૭

શ્રી હિન્દ દેવીને નમુ' (૨) ૨૬.

જન્મદાતા ! ભૂ માતા મારી, સકળ રૂપે સ્થાયકારી,
તનનન તોમ તનનન તોમ તનનન તોમ.

પ્રથમ નામ આરાધુ તાર' (૨)

સાની સાનીધ, નીધપ ધપ ધપમ. પમ પમગ મગ મગરે ગરે ગરે સા.
સારી ગમ પધની, સા સાની ધપ મગરે સા—॥ શ્રી હિન્દ ॥

યશ ગાન !

ભણો સા, ભારતના યશ ગાન—

હર પર જેનાં હસી રમી ઉછર્યાં, અન્ન જળ સહુ જેણે અરખ્યાં;
રામ કૃષ્ણ એ દેહ ધર્યાં જ્યાં, અન્ય દેવ મહાન-ભણો.
દાદા, ગોખલે, તિલક, રાનડે, દેશ દીપક ગુણવાન.
રહી અમરતા જેની કીર્તિમાં, ગાઓ એના ગુણગાન-ભણો.
ગાંધી, પંડિત, શેઠકત મહામહની, વિજ્યા વાણી જે વસ્તુધામાં પ્રગટી.
દીગન્તે કિર્તી જેની પ્રસરી, ગાઓ એનાં યશગાન-ભણો.
દેશ સેવાનાં ભોગ ધરાને. સ્વરાજ સિદ્ધાંતનાં મંત્ર ભણોને,
હીંદુ મુસલમાન એક્ય કરોને. ધરો સ્વાર્થજીના અલિહાન-ભણો.
વિદેશી વસ્ત્રો દુર કરોને. આદીમય હિન્દુસ્તાન કરીને,
અને દેશભક્તિએ મસ્તાન ! માંગો સ્વરાજ્યનું વરદાન-ભણો.
અચળ પ્રેમ ભક્તિ. શૌર્ય જગવો; રામ રહેમાન. એક જણવો
બાધ બાધ શું હૃદય મીલાવો, સા ભારતનાં સંતાન-ભણો.

રાગ, આશાવરી.

અમદિ બાત નહર રાર, (૨) માત ભારત કરત પૂકાર !

હિલ સેં દીલ ધર, ધરસેં ધર કર, છોડ સખ તકરાર,—અમદિ.
હિંદુ, મુસ્લમી, ખાલુદિ, પારસી,—હય સખદિ એક સંસાર !

કહત, કહત, ભારત માત પૂકાર.—અમદિ.

જ્ય ભારત :

જન સેવીત જન ભારત !
 તે ભારત ! ધન ભારત ! જ્ય ભારત !
 જ્યાં સયા રામ ને કૃષ્ણ ! એ ભારત !
 તે ભારત, ધન ભારત, જ્ય ભારત !
 વહે જ્યાં ગંગા-યમુના નીર ! એ ભારત !
 તે ભારત, વાય જ્યાં શિતળ પવિત્ર સમિર !
 તે ભારત ! ધન ભારત. જ્ય ભારત !
 ઉગે જ્યાં વનસ્પતિ ભાર અરાડ ! એ ભારત !
 તે ભારત, છે જ્યાં પવિત્ર ગરિવર પહાડ !
 તે ભારત ! ધન ભારત. જ્ય ભારત !
 થાય જ્યાં વેદ ધુન્ય રળીયાત ! એ ભારત !
 તે ભારત ! વશે જ્યાં સતિ શિરોમણી માત !
 તે ભારત ! ધન ભારત. જ્ય ભારત !
 વહે જ્યાં અંધુ ભાવ બલી માત.
 નથી જ્યાં દ્વેષ કલેશ કે તાપ !
 બવો બવ જન્મ પ્રભુ ત્યાં આપ, (૨)
 એ ભારત ! તે ભારત ! ધન ભારત. જ્ય ભારત !

ધરી ઉર તાન ભારતનું.

ગઝલ.

ગરીબના પેટ પર પાડુ, વિદેશીએ બહુ માર્યું !
 હરી હુન્નર-કંઠા આપું, અહા ભારત જુએ માર્યું !
 દઈ શિક્ષણ-ગુલામી બહુ, ગુલામો બહુ કરી લીધા !
 નફ્ટ નોકર, બનાવીને અહા, બિસ્મુક કરી લીધા !
 હમારું કાચું સોનું લઇ, કથીર જમને રહે દેતાં !
 છતાં ન્યામી બની આપે, રહે અન્યાય તો કરતાં !
 હમારું ગાન ને વિજ્ઞાન, હરિ હિણ્યા હમોને બહુ !
 હમારું માન ને ગૌરવ, હરી કુઠંદ, સોંપ્યા બહુ !
 હમોને યુરી આદતમાં, ફસાવી ને રીવાબ્યા છે !
 બતાવી મોહ બહુ ખોટાં, હમોને તો બનાવ્યા છે !
 હમે મૂર્ખા મતિ મંદ તે, જુદ્યા સૌ બાન સ્વાર્થનું,
 હવે નાં બૂલશું નિશ્ચે, ધરી ઉર તાન ભારતનું.

એક રમરણ, — એક ઉપ

જયવંત અને ધનવંત આમારો,
 જે દેશ હતો, હાં એક વખતે,
 પડ્યો પરાધિન-તે-હાલ ખીચારો
 જે દેશ હતો પ્રખ્યાત જયે.
 પુર્વજના પાકમ પ્રશરવતો,
 સ્વાતંત્ર તણું અભી ગાન ઉચરતો,
 વિર-વિકૃતથી ખુબ ભરેલો,
 ધર્મ કર્મથી પુણું ચડેલો,
 જગવિખ્યાત એ દેશ હમારો,
 હાલ થયો હતાશ ખરે !
 ધરી તે પૂર્વ તણું અનિમાન ઉરે,
 વર્તમાન મહો કંચન શિખરે,
 કરવા ઉજ્જવળ એ ભાવિ બધું,
 કૃત દેશભક્તિ, એક ધરો' શીરે.

“ખાદી”

રાગ. ભજન.

ખાદીથી આખાદીરે, ભાષ પહેરો સૌ ખાદી
 પુણું પવિત્રને સાદીરે, (૨) ભાષ પહેરો સૌ ખાદી.
 સ્વરાજ્ય પ્રાપ્તી દે નારીરે, ભાષ પહેરો સૌ ખાદી.
 વિદેશી એ હીલાં વટાળીરે (૨) ભાષ પહેરો સૌ ખાદી.

x

x

x

મુઠી મોઢ માયા : વિદેશીની, રે ભાષ હવે વિચારો.
 ખાલી દીરો આ ભારત આખો, રે ભાષ હવે વિચારો
 મંત્ર “મોહન” નો લ્હો માની, રે ભાષ હવે વિચારો.
 પહેરી ખાદી વધારો આખાદી, રે ભાષ હવે વિચારો.

x

x

x

વિલુ હુન્નર મરે બહુ ભુખેરે, નહિ ખાવા ટાણું એક સુખેરે,
 દીલ દયાએ, ભાષની લાવીરે, હવે દ્રઢ પ્રતિજ્ઞા લો પાળીરે,
 વિદેશી વસ્ત્રોને દો પ્રભળીરે, પાપ પુનં એ નાખો ટાળીરે,
 ચારો દેશની એથી આખાદીરે, ભાષ પહેરો સૌ ખાદી.

માતૃ-કથની.

હું કથની મારી આજ, તું કહું કથની મારી,
હું તો વિદેશીના તારી હારી આજ, તું કહું કથની મારી.
બાળક મારાં મેં-ગણી સહુને, કહું અરપણ તન મારે—
પણ)પરાયે હાથ, મૂકી તે રશકરા, કહું જીવતર મમ આશ્રમાજ—તું
આજ વેદ પુરાણ ગાન સૌ, મેં સોંપ્યા સુખની આજી.
સુખ રહ્યાં તે છતાં મૂળ બાળક, હાય! જીવે પર આશી આજ—તું
અરપણ મેં સર્વથા બાળકને, કરવા નામ કમાણી,
પણ મોહ નિદ્રામાં સૂતાં બાળક, કરી સંપત સૌ ધૂળધાણી આજ—તું.

ભારત સૌની છે જગમાત.

ભારતનાં બાળક સૌ, ભારત, સૌની છે જગમાત,
કર્મ ધર્મ, આ સૃષ્ટીના સૌ, ભારતથી શરૂઆત-ભારત.
ગાન, વિગાન, અમૃત જ્યાં ઝરતું !

માંયુ રણ, જ્યાં આવી મળતું !

સર્વ જન એ, આપ ઉચરતું !

કે-છે' ભારત, વિદ્યા, માત-ભારત.

(પણ-)

શૂર, દર, સૌ એહ ગુમાવી, આજ પરાધીન હાય,
ઓંશીયાળા, થઈ રહ્યા આપણે, આખર ખાલી હાય,

ભાઈઓ આખર ખાલી હાથ-ભારત.

પૂર્વ સ્થિતિ તે પુનઃ પ્રકાશી, ઊગશે હવે પ્રભાત !

અધિકારનાં વાદળ બેદી, હવે કરશે; ભારત રાજ.

ભાઈઓ, કરશે કયારે ભારત રાજ-ભારત.

ગાન, ગળઓ ગગન બેદીએ, જય જય ભારત માત,

ભારતનાં બાળક સૌ, ભારત સૌની છે, જગમાત—

ગાંધીનો જયકાર.

વંદન તવપદ ગુર્જરી ! નંદન ગાંધી ગુણવન્તા.

પાપ નિકંદન, કુધારા-ખંડન ! ગાંધી જયવન્તા.

ક્રોધ નિવારણ, સુખના કારણ ! રાષ્ટ્રધ્વજ ધરન્તા.

યોગના સોધક, દેશના બોધક ! ગાંધી સંત મહન્તા.

જય હો જય હો, જય તું જ ગાંધી !

અંક સુદર્શન ધરન્તા.—વંદન.

સેવા-માકલ.

હો માતૃભૂમિ તારો, ચરણોમાં,
 હું બકિત ભેટ મહારી, તું અરુણામાં ધરા
 તું સેવા તણા સહુ મત્રો, એ મહારો રદ્યનો તરો,
 જપી દીન, રાત જાગે, હું ગુણ તારો ગાઉ. ૨
 જ્યાં સપત ઉપજ્યા, શ્રી રામ-કૃષ્ણ જેવા,
 એ, તું ચીર ધૃષ્ટકા, મુજ મસ્તકે ચઢાવું. ૩
 તું સેવા એજ સાચી, જીવગાની જ્યોત મારી,
 તન મન ધન, તે સહુ, તું વિના નકામું. ૪
 ઉપાર અતીશય તારો, લીધા હૃદયમાં ધારી,
 તું કાજ મરવું જીવવું, એ વૃત-પ્રાતણ મારી, ૫
 એક પુણ્ય નામ તારો, આખી આલમે ગળવું,
 મુજ દેહ તારી ઉપર, કુરબાનામાં ઝુકાવું. ૬

કુસંપતજ સુસંપ કરો !

રાગ. કંવાલી.

કુસંપે દિંદ વાસીનાં, હૃદયનો ગર્વ ગાળ્યો છે !
 જળકતા હિંદુજોરવનો. કુસંપે ડાટ વાળ્યો છે ?
 અરે ! એા જ્ઞાની બંધુઓ, વડો કાં ગવને માટે ?
 સ્વદેશના શત્રુઓ ચમને, લડો કાં દેશીઓ સાથે !
 વિણ વિચાર્યા, લાભને હાની, મરો વિદ્યા ગુમાનીમાં
 મળ્યો જે જન્મ જશ સેવા, ગૂમાવો તે નકામો કાં
 મળો ભેટો રદ્ય સાથે. રદ્યની ભાવના એ છે,
 બસે હો મત કંઈ જુદા, રદ્યની ભાવનાં એ છે.
 વીચારો તો વિવેકીઓ ! નથી તમ માહ કંઈ બીજો
 મૂકીદો હેઠ મત ઉચા, સિવકારો રાહ એક સીધા
 સુસંપી શાવના સાંધી, કરો હોકાર સો ગાજ,
 કુસંપે ગઈ બધી બાજ, હવે તો છે ચત્ર રાજ.

ગુણગાન-યાચના.

જય જય. જય જય. માતૃ ભૂમી માહરી,
 શી શોભે જગલીલા તારી.
 જન માટે સૌ તે નીપજબ્યું.
 અન્ન. ધન. વન સૌ તે ઉપજબ્યું
 કરી કૃપા વારી-જય જય, જય જય. માતૃભૂમી માહરી
 બહુ ગુણ કાંઈ તે અમ ઉપર,
 કીર્તિ તારી, મા અનરામર,
 ધન્ય, ધન્ય, આપ્યો આ અવશર.
 જન્મ ફેરો, મૂજ સફળ કર,
 દે બકિત સકિત તારી-જય જય. જય જય. માતૃભૂમી માહરી

ગી હોય તે જાણે.

રાગ. લજ્જન.

કે' જેને લાગી હોય તે જાણે, અધ્યા, બીજા થું! મન આણે—(ટક)
કાલાને લાગી, ગ્રામ્યને લાગી, લાગી ટીકકને, ખરે ટાણે—
પટેલ ભાષને લાગી, અહીંબંધુને લાગી, જશ જેનાં જગ જાણે—
શ્રી બ્રહ્મને લાગી, નહેરુને લાગી, મુકી સાહયજી—સેવા વૃત્ત ધારે—
એવાં અનેક કાંધ બંધુને લાગી. લગ્નીસ્વદેશ ઉદ્ધારે—
પંખબને લાગી, બંગાળને લાગી. વાત સ્ત્રી જગ જાણે—
ગરવી ગુજરાતને પણ લાગી અંતરમાં—ખરેખરી આટાણે—
પૂરે પૂરી લાગી, માહત્તમાં—ગાંધીને કે' લેવું સ્વરાજ્ય સુતરને તાણે—

સત્યાગ્રહ.

રાગ. ત્રોટકની રાહ.

નીજ દેશ તણું દિત હોયે ધરી.

ગણી જેલ-મહેલ કરી માયા પરી—

શીષ ઉંચા કર્યા વૃત્ત-સત્ય ધરી.

નવ આશ કરી તન મન ધનની.

મરી ફીટવા ઉન્નત શીષ કર્યાં.

માત ચાણે મોઘાં જીવ ધર્યાં—

નહિ કમન-નિતીથી કાંધ ધર્યાં.

નહિ લાલચ લોભને કાંધ વર્યાં—

અહિંસાગુણ પ્રધાન્યગણી, મરી જીતવા ધંધા ઉર ધરી,

સર સંધાન કર્યું “અસહકાર” કરી જીતી જેલ વર્યાં “સત્યાગ્રહ” થી.

અમ જન્મ ભૂમી આ !

નંદન વન સમ ભરત ભૂમિ આ.

દેવ ભૂમિ અમ જન્મ ભૂમિ આ !

મુર વસિત અમ હિંદ ભૂમિ આ.

ધર્મ રક્ષિત અમ જન્મ ભૂમિ આ !

સન્ત મહન્ત ની કર્મ ભૂમિ આ.

ધર્મ ધાન્ય ધન ભરી ભૂમિ આ !

જય હો ! જય હો ! જન્મ ભૂમિમાં.

હિન્દ ભૂમિ આ, અમ જન્મ ભૂમિ આ !

સ્વરાજ્ય લેવું સહેલ

(આનંદ મંગળ ગાવો. એ. ૧૬)

વહે માત્રમ પ્રથમ ગાવો. સ્વદેશ સેવાનો લેવા લેવા; ગુરૂ ગાંધીના રસ્તે ચાલો. સ્વરાજ્ય લેવું સહેલ છે. ચરખા મથ હિંદ બનાવો. વસ્તુ વિદેશીથી મોઢ તળવો; સૌ શુદ્ધ સ્વદેશીથી ગૃહ દીપાવો. સ્વરાજ્ય લેવું સહેલ છે! વસ્તુમાત્ર વિદેશી ત્યાગો. નકલી ફેશનથી પણ ભાગો; વડવાનાં રીવાજ સંભારો, સ્વરાજ્ય લેવું સહેલ છે! નહિ વિદેશી નકલ હયાં છાજે, કરતાં એ નકલ વડવા લાજે, ગુણ ધર્મથી ભૂમી જે ગાજે, ત્યાં સ્વરાજ્ય લેવું સહેલ છે. જ્યાં શ્રી રામ કૃષ્ણ થયાતા. જ્યાં શ્રી ગીતામ બુદ્ધ અમ્યાતા, જ્યાં વિર પ્રતાપ પૃથુ ઝુઝ્યાતા. ત્યાં સ્વરાજ્ય લેવું સહેલ છે. નહિ એક ખીજના વાંકો કહાડો, સૌ પોતાની બૂલો છાંડો. આપણું છે તે આપણું સાંધો. સ્વરાજ્ય લેવું સહેલ છે. સા કાજે કળ્યા કરીયે. સા માટે અદાલત જઇએ. દળી મળી સદા સૌ રહીયે. તો સ્વરાજ્ય લેવું સહેલ છે! આત્મમદ્દા પર બળ રાખો. હિંસા ગુણ હૃદયથી ત્યાગો, મરી છતવા હિમત ધારો. સ્વરાજ્ય લેવું સહેલ છે. નથી લડવું બંદુક ભાલો. નથી લડવું તોપ કમાને, ઝુઝી છતવું છે આત્મબાણ. સ્વરાજ્ય લેવું સહેલ છે! સ્વરાજ્ય એ જન્મસિદ્ધ હક્ક મારો, હિંદ હીરો તીલક કે'નારો. એ લેવા બળ બુદ્ધી ધારો, સ્વરાજ્ય લેવું સહેલ છે. ગુરૂ ગાંધીએ મંત્ર આપ્યો, સુતરને તાંતણે તંત્ર રાખ્યો, ધરી તંત્ર એ મંત્ર ભાષો. સ્વરાજ્ય લેવું સહેલ છે. સૌ ભાઈ ભાઈથી હૃદય મોહાવો, સૌ કે એક વિચારે થાઓ. મત મતાંતર કુસંધ છાંડો. સ્વરાજ્ય લેવું સહેલ છે.

એજ તમારું કામ !

ધરો કંઈ હિત શિખામણુ ધ્યાન, કરો કંઈ દેશ તણું કલ્યાણ. દેશ આપણો દુખે, સખડતો, છતાં. રસ કસે, રહે એ રડતો,— કારણ શોધી, કરો ને હસતો, એજ તમારું કામ —ધરો. બણી મણીને ભારત બાળક, ધરે ગુલામી ધ્યાન, દુનનર કળા, હવે વાંચારી ટાળો લાંચન તેહ તમામ, ધરો કંઈ દેશીનતી પર ધ્યાન, ખરેખર એજ તમારું કામ—ધરો.

સત્યાન.

આજણ, જગ જગ ભારત સંતાન,
 ધોન-હિંચુ બ માત પુકારે. ચેત, ચેત, ભારત સંતાન.
 ચોદ નિદ્રા તણ દે તારી વિદેશીથી તજ તું તોફાન,
 સ્વરાજ સિદ્ધી ઉભી આંખણે, ચેત ચેત ભારત સંતાન.
 ભારત માતા, મુખની દાતા, આપણા સૌ તેનાં સંતાન,
 પડી પરાધીન તે પોકારે, ચેત ચેત ભારત સંતાન.
 વિર કેશરી રહ્યા સ્વર્ગમાં, મુઠી અમ્મર આપું નામ,
 જન્મ શીઘ્ર હુકે મારો જાણી, ચેત, ચેત, ભારત સંતાન.
 અવિચળ નેતા ઉભા આપણાં, ગાંધીજી જેવા ગુણવાન,
 મહામહ, શૈક્ષત, લાલા સાથે, ચેત, ચેત, ભારત સંતાન.
 શ્રીદાસ, ન્હેરૂ મલ્લારિયાજી, વળી પટેલ ભાઈઓ વિદ્યમાન,
 ભગવતી માતા સરોજની પણ, ચેત, ચેત, ભારત સંતાન.
 કોંગ્રેસનું ફરમાન વધાવ્યું! નક્કી કર્યું તમામ!
 ચંદ્ર દતેલ બેઝવાડા કૃમતી! ચેત, ચેત, ભારત સંતાન.
 પ્રગટાવી હોળી દેશ વીદેશે, બળ્યું પરદેશી કાપડ બહુ ડામ,
 સ્વદેશીની ખુમી નીહાળી, ચેત, ચેત, ભારત સંતાન.
 કાળી ટોપી પર કેર વતીયો, કાળાનું ચાવ કલ્યાણ,
 દારૂનો પણ હીક દાટ વળાયો, ચેત, ચેત ભારત સંતાન.
 તુર ખુદાઈ સફેદી માંહે, જે આંખ ઉઘાડી ભારત સંતાન,
 (તેમ) ખાનદાની ખાદીની જોઈ, ચેત, ચેત, ભારત સંતાન.
 ચોટુકે કયું હળુ છે કરવાનું, કમ્મર કસો વિરના સંતાન,
 ખારડોલી કાર્યક્રમ હળુ અધૂરો, ચેત, ચેત, ભારત સંતાન.
 કરવું ધાર્યું જોહ તમે તે, પૂર્ણ કરવા રાખો ધ્યાન!
 માહોમ! કરીને ધસો હવે સૌ, ચેત, ચેત, ભારત સંતાન.
 ધણું ઉઠ્યો હવે તજ આજણ, જગ જગ નર જો! બળવાન,
 દીન હિંચુ ભારત માત પુકારે, ચેત, ચેત, ભારત સંતાન.

રાગ કૌરવનો રાહ.

આજ સ્વરાજ સ્થાપન કરીએ!

અવે જયનાદ! પુકારી કહીયે, — (૨)

કુડો સ્વતંત્રતાનો ધરીયે, પરતંત્રતાને પરદરિયે—આજ.

ભૂમિ ભારતની બેલખાલા (બોલો!) સૌ ભારતની બોલખાલા.

ઉઘારો વડે માતરમ...વન્દે માતરમ...વન્દે માતરમ—

સૌ પ્યારો—આજ.

સત્યાન
 સત્યાન
 સત્યાન

આ બુક ખરાબ ...

આ આકૃતિ માન નમુના તમા પ્રાસદ કર...
આવી છે. હવે પછી આ બુક અપનાથી ચારગણી મોટી કદમાં
સુપ્રસિદ્ધ લેખકોના સર્વોત્તમ લેખોથી અલ્પમાત્રી પ્રસિદ્ધ કર-
વામાં આવશે. દરેક દરેક ભારત સંતાને માતૃભક્તિથી પરીપૂર્ણ
કવ્યો હમેશાં મુખપાક કરવાં જોઈએ. ખરીદવા ઇચ્છનારે
તાકીદે પ્રકાશક પર લખી નામ નોંધાવવું. જાહેર ખપર આપવા
ઇચ્છનારે પણ તાકીદે બદોબસ્ત કરવો. માવ તાલ માટે લખો
પ્રકાશકને.

એ શીવાય તદ્દન નવીજ બહાર પડેલી બુકો.

બહોળો લાભ. તદ્દન સસ્તી કીંમત. તાકીદે મંગાવો.
સંગીત ગજલ સંગ્રહ અથવા પ્રખ્યાત ગાયન માળા
રાજકીયારાની વાર્તા અથવા નાટક ગાયન સંગ્રહ
સુખદની ઇમિટેશન શેકાણી અથવા રશીક ગાયન સંગ્રહ
આનંદ બહાર. અથવા ગુજરાતી ગાયન માળા
ન્યુ ફોનોગ્રાફ ગાયન સંગ્રહ ઉર્ફે ગજલ કવ્વાલી
નિર્ધન છેલ અથવા નસિબની બલીહારી. એક સુંદર વાર્તા
માચૂકે સૂરત ઉર્ફે ગજલે ખુલખુલ (ઉર્ફે ગજલો)

કિમત દરેકની ફક્ત બે આના.

આડે નકલ મંગાવનારને પોષ્ટેજ આફ.

સામટી ખરીદનારને બહોળો લાભ. કેરી ફરી વેચવા
ઇચ્છનારે આ સોનેરી તક કદી ગુમાવવી નહી. થોડે રોકાણે
મોટી કમાણી કરવી હોય તો જરૂર આ ગાયત પર લક્ષ
આપવું. બહારગામવાળા માટે પત્ર વ્યવહાર કરવાનું શરનામું—

શા. તુનિલાલ મગનલાલ બુકસેલર.

ઠે. રાણીતળાવ—સુરત.

સુરતમાં હંમેશાં મળવાનું ઠેકાણું—

બુકસેલર મણીલાલ ભાઈશંકર બ્યાશ.

ઠે. રટેશન નજીક, રટેશન રોડ—સુરત.

